

РЕШЕНИЕ

№ 944

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Галина Ташева
Георги Ст. Чехларов

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Георги Ст. Чехларов Въззивно гражданско дело № 20221100510160 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 7165/26.06.2022 г., постановено по гр. д. № 72348/2021 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 123 състав, са уважени предявените от ищеца Б. Е. Б. с ЕГН *****, срещу ответника „Б.“ ЕАД, искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението на ищеца от длъжността „Организатор управление инвестиционна дейност“, извършено във формата на писмен Акт за прекратяване № БТГ – ЧР – Изх. 131/26.10.2021 г. на изпълнителния директор на „Б.“ ЕАД, на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ, „поради спиране на работата за повече от 15 дни на основание Заповед № БТГ – ЧР – Зап. – 16/01.10.2021 г. и връчено предизвестие рег. № 127/25.10.2021 г.“, на основание чл. 344, ал.1, т.2 КТ ищецът е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „Организатор управление инвестиционна дейност“, като е уважен и искът с правно основание чл. 225, ал.1, вр. с чл. 344, ал.1, т.3 КТ за сумата 15215,16 лв. – парично обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение в периода от 27.10.2021 г. до 27.04.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Във въззивната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че не е налице спиране на работата за повече от 15 работни дни, че

работата е спряно частично и по отношение на част от дейностите, изпълнявани от ищеца. Във въззивната жалба се сочи, че на основание заповед № БТГ 92-04-161/19.08.2021 г. на изпълнителния директор на „Б.“ ЕАД, подаването на заявките се осъществява по друг ред – от началниците на управления, а не от организаторите към тях, а отделно с цел оптимизиране на разходите за хартия за копирни машини - лазерни принтери и пощенски и куриерски услуги още през м.август 2021 г. е прекратено размножаването на документи на хартиен носител. Твърди се, че с преустановяване на размножаване на документи на хартиен носител, съгласуване на изготвените документи на хартиен носител и промяна на реда и условията за получаване на материали за управленията, на практика дейността на ищеца е спряна още през м.08.2021 г. Във въззивната жалба се поддържа, че на основание заповед № БТГ 92-04-174/09.09.2021 г. и заповед № БТГ 92-04-175/13.09.2021 г. на изпълнителния директор за ищеца е бил въведен дистанционен режим на работа, но предвид трудовите му функции същите било невъзможно да се изпълняват от разстояние, поради което и ищецът бил в престой още от м.09.2021 г. Твърди се, че с оглед усложнената епидемиологична обстановка в страната, с решение от 01.10.2021 г. на сформирания в дружеството оперативен щаб на основание чл.120в КТ било взето решение временно да се спре работата на всички служители, изпълняващи организационни и координационни длъжности към отделните управления и отдели. Въззивникът сочи, че въз основа на така взетото решение била издадена заповед № БТГ – ЧР – Зап. – 16/01.10.2021 г., с която е спряна работата и преустановена дейността на 19 служители, като до 27.10.2021 г. били изминали повече от 15 работни дни. Поддържа, че изводът на първоинстанционния съд, че няма престой за 15 дни поради факта, че във фиша за м.10.2021 г., е начислено възнаграждение за престой по смисъла на чл.267а КТ за 11 работни дни, за неправилен, доколкото е без значение дали в периода на престой работникът е ползвал платен годишен отпуск, бил е в неплатен отпуск по чл.160 КТ или друго. Въззивникът сочи, че в чл.120в КТ е предвидена възможност при обявено извънредно положение да се въведе престой само по отношение на конкретен работник или служител.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК насрещната страна по жалбата Б. Е. Б. е депозирала писмен отговор, с който заявява становище за неоснователност на въззивната жалба. Соци, че за да е налице основанието по чл.328,ал.1,т.4 КТ за прекратяване на трудовото правоотношение следва пълно и обективно да се преустанови дейността на цялото предприятие или на отделно негово звено, като в случая няма събрани доказателства да е имало престой, т.е. реално спиране на работата. Въззиваемият поддържа, че доколкото във фиша за заплатата за м.10.2021 г. било отразено „престой по чл.267а“ за 11 работни дни, няма как да е налице престой за 15 последователни работни дни. Моли се за потвърждаване на решението и присъждане на разноски.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба доводи за пороци на атакувания съдебен акт, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и е допустимо. Не са допуснати нарушения на императивни материални норми, за приложението на които въззивният съд е длъжен да следи служебно. По доводите за неправилност на решението въззивният съд намира следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искова молба от Б. Е. Б., с която срещу „Б.“ ЕАД са предявени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението на ищеца от длъжността „Организатор управление инвестиционна дейност“, извършено във формата на писмен Акт за прекратяване № БТГ – ЧР – Изх. 131/26.10.2021 г. на Изпълнителния директор на управителя на дружеството ответник на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ – спиране на работа за повече от 15 работни дни, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяването ѝ на заеманата преди уволнението длъжност „Организатор управление инвестиционна дейност“, както и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225 КТ за заплащане на сумата 15215,16 лв. – парично обезщетение за оставане без работа, поради незаконното уволнение в периода от 27.10.2021 г. до 27.04.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Безспорно е по делото, че по силата трудов договор № 1030002 от 28.08.2008 г. и допълнителни споразумения към него, последното от които от 07.01.2021 г., между страните е съществувало трудово правоотношение, като ищецът е заемал различни длъжности, последната от които „Организатор управление инвестиционна дейност“ в Централно управление, Управление „Инвестиционна дейност“ при „Б.“ ЕАД, гр. София. С последното споразумение към трудовия договор основното месечно трудово възнаграждение на ищеца е определено в размер от 2060 лв. месечно. По делото е представена длъжностна характеристика, утвърдена на 20.05.2013 г. за длъжността „Организатор управление инвестиционна дейност“, с която са определени основните трудови функции на длъжността както следва:

- получава необходимата за управлението информация
- приема и предава материали за и от управлението
- по нареждане на началника на управлението печати и размножава

отделни материали

- осигурява всички необходими условия за нормална работа на служителите в управление „Инвестиционна дейност“
- води деловодство в рамките на своите компетенции.
- получава заведените с писмо в деловодството на „Б.“ ЕАД инвестиционни проекти и изпълнителна документация по сключени договори
- Съдейства на сектори „процедури по ЗОП“

От длъжностната характеристика е видно, че длъжността е пряко подчинена на началник управление „Инвестиционна дейност“.

От представената по делото заповед № БТГ 92-04-161/19.08.2021 г. на изпълнителния директор на „Б.“ ЕАД, е видно, че във връзка с Актуализация № 3 на Програма за инвестиции и поддръжка за периода 2021 г. – 2023 г. и Програма за прединвестиционна подготовка за 2021 г. – 2025 г., е наредено подаването на заявките от управления, ръководители на самостоятелни отдели, ръководителите на регионални звена и УВЦ Република по определен тип договори /доставка на препарати, хартия за копирни машини, канцеларски материали и др./ да се осъществява от началниците на управления, ръководители на самостоятелни отдели, ръководители на регионални звена и УВЦ Република.

Представена е и заповед № БТГ 92-04-162/19.08.2021 г. на изпълнителния директор на „Б.“ ЕАД, с която с цел оптимизиране на разходите за хартия за копирни машини - лазерни принтери и пощенски и куриерски услуги е наредено да се прекрати размножаване на документи на хартиен носител, регистрирани в системата на документооборота, като изготвените технически спецификации по подготовка и провеждане на обществени поръчки да се изпращат само по електронна поща до началниците на съответните управления, отговорни за провеждането на обществени поръчки, без да бъдат представяни на хартиен носител.

Със заповед № БТГ 92-04-174/09.09.2021 г. на управителя на ответното дружество, издадена с цел превенция, контрол и недопускане на разпространението на коронавирус, и във връзка със заповед № РД-01-748/02.09.2021 г. на министъра на здравеопазването, за периода 10.09.2021 г. – 24.09.2021 г. е разпоредено част от служителите да ползват платен годишен отпуск на основание чл.7,ал.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., а за друга част от служители е определено да изпълняват служебните си задължения от разстояние (дистанционно). От Приложение № 4 към заповедта е видно, че на ищеца е определен дистанционен режим на работа. С идентична заповед № БТГ 92-04-175/13.09.2021 г. за периода 14.09.2021 г. – 24.09.2021 г. отново е определен дистанционен режим на работа на част от служителите на ответното дружество, вкл. ищеца.

По силата на заповед № БТГ- ЧР-ЗОТ-1354/24.09.2021 г. на Б. Е. Б. е

разрешиено на основание чл.7,ал.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., ползването на платен годишен отпуск за периода 27.09.2021 г.- 04.10.2021 г.

По делото е представен протокол за проведено заседание на Оперативния щаб на „Б.“ ЕАД за превенция, контрол и недопускане на разпространението на коронавирус от 01.10.2021 г., с което на основание чл.120в КТ и във връзка с усложнената епидемиологична обстановка, било взето решение временно да се спре работата на всички служители, изпълняващи организационни и координационни длъжности към отделните управления и отдели – отдел „Международна дейност“, управление „Анализи и международна дейност“ – ръководител отдел, главен специалист „Международни връзки и протокол“, специалист и специалист протокол, организатор управление „Инвестиционна дейност“, координатор дейности в управление „Инвестиционна дейност“, организатор „Главно управление техническа експлоатация“, организатор управление „Административно“, оператор копирна техника и технически секретар.

Със заповед № БТГ – ЧР – Зап. – 16/01.10.2021 г. на изпълнителния директор на ответника, с цел да превенция, контрол и недопускане на разпространението на коронавирус, за намаляване на контактите между работещите и запазване на живота и здравето на работниците и служителите и във вр. с удължаване срока на обявената извънредна епидемична обстановка и решение на оперативния щаб на „Б.“ ЕАД, е наредено да се спре работа и да се преустанови дейността на служители, изпълняващи изброени длъжности, вкл. заеманата от ищеца длъжност „организатор управление инвестиционна дейност“. В приложение към заповедта изрично са изброени служителите, чиято дейност на основание чл.120в,ал.1 КТ се преустановява, като там фигурира и името на ищеца.

По делото е представен болничен лист от 30.09.2021 г. , в който е разрешен отпуск по болест на ищеца за периода 01.10.2021 г. – 14.10.2021 г. поради временна неработоспособност.

Депозиран е и електронно писмо от М.А. – ръководител отдел „Инвестиционна подготовка“ при ответното дружество до други служители на ответника, в което е поискала на Б. Б. да бъде осигурен достъп във вр. с комплектоване на документациите, касаещи договори за обезщетения по няколко от обектите, които са координират от управление ИД.

С връчено предизвестие рег. № 127/25.10.2021 г., работодателят е уведомил ищеца, че поради спиране на работа за повече от 15 работни дни, на основание чл.328,ал.1,т.4 КТ възнамерява да прекрати трудовото правоотношение с изтичането на 30 дни. Предизвестieto е връчено на 26.10.2021 г. на ищеца при отказ, който е удостоверен с подписа на двама свидетели.

Трудовото правоотношение на ищеца е прекратено с Акт за

прекратяване № БТГ – ЧР – Изх. 131/26.10.2021 г. на изпълнителния директор на ответника, в който като основание е посочено спиране на работата за повече от 15 дни на основание заповед № БТГ – ЧР – Зап. – 16/01.10.2021 г.. Заповедта е връчена на ищеца на 26.10.2021 г. при отказ, удостоверен с подписа на двама свидетели.

Твърденията на ищеца за незаконност на уволнението, очертаващи основанията на предявения иск, поддържани и с отговора на въззивната жалба и в чиито рамки е ограничена търсената съдебна защита съобразно диспозитивното начало в гражданския процес, са свързани с липсата на уволнителното основание, което работодателят е използвал, за да прекрати трудовото правоотношение с ищеца,

Процесното трудово правоотношение е било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ, според която разпоредба работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие в сроковете по чл. 326, ал. 2 КТ при спиране на работата за срок повече от 15 работни дни.

Спирането на работата по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ означава пълното преустановяване дейността в съответния цех, поделение или друго обособено звено на предприятието при пълно преустановяване на извършваната дейност за съответния период на предприятието поради вътрешно организационни, технически, икономически и пр. причини. Видът и характерът на причините, предизвикали спирането на работата, са без значение, като преценката и решенията на работодателя да спре работата не подлежат на съдебен контрол. От значение е, че такава причина съществува и тя следва да е довела до спиране на дейността на предприятието или на отделно негово производство, което води до престой на работниците и служителите, заети в осъществяването на тези дейности, като през времето на престоя работникът или служителят няма какво да работи, след като дейността на предприятието или звеното на предприятието, в осъществяването на чиято дейност е зает, е спряла. Това се дължи на функционалната връзка, която съществува между дейността на предприятието и трудовите задължения на работника или служителя. Именно поради тази функционална връзка между дейността на предприятието и трудовата функция на работника, за да възникне правото на работодателя да прекрати едностранно трудовото правоотношение с работника на посоченото основание, е необходимо да се установи причинната връзка между спирането на работата като обективен факт и отпадането на необходимостта от осъществяването на трудовата функция на работника, който е в престой.

В конкретния случай изводът на първоинстанционния съд, че доколкото в представения фиш за заплата за месец октомври 2021 г. на името на ищеца е начислено възнаграждение за „престой по чл. 267а“ за единадесет работни дни, това изключвало ищецът да е бил в престой повече от 15 последователни работни дни преди уволнението, доколкото спирането на работата е наредено от работодателя на 01.10.2021 г., е неправилен, респ. основателно е

оплакването в тази част на въззивната жалба. Престоят за съответния период е обективният критерий за преценката спряна ли е работата, като е без значение за съществуването му дали работникът е бил задължен по чл. 173, ал. 7, т. 1 КТ да ползва платен годишен отпуск или работодателят му е предложил да ползва неплатен отпуск по чл. 160 КТ, дали, поради престоя, му е възложено да изпълнява временно друга работа, или е получавал обезщетение за престой по чл. 267 КТ, както и дали е могъл или не да полага труд по други причини, каквато е временната нетрудоспособност. /в този смисъл Решение № 298 от 28.10.2014 г. на ВКС по гр. д. № 977/2014 г., IV г. о., Решение № 26 от 4.03.2022 г. на ВКС по гр. д. № 1785/2021 г., IV г. о., ГК и др./. По делото безспорно се доказва, че след обявления престой ищецът е отсъствал от работа поради временна неработоспособност 13 календарни дни, а в друга част от времето е ползвал платен годишен отпуск, които факти нямат отношение към обстоятелството дали по отношение на заеманата от него длъжност действително е бил налице престой. В акта за прекратяване на трудовото правоотношение като основание е посочено престой от 01.10.2021 г., като наличието на престой за периода 01.10.2021 г. – 25.10.2021 г. е от значение за законосъобразността на прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца. В този период е видно, че е имало 17 работни дни, което формално изпълва хипотезата на чл.328,ал.1, т. 4 КТ.

По делото не се твърди пълно преустановяване дейността на предприятието или обособено негово звено, в което е престираля своя труд ищецът – а именно Управление „Инвестиционна дейност“. Със заповед № БТГ – ЧР – Зап. – 16/01.10.2021 г. на изпълнителния директор на ответника, е наредено да се спре работа и да се преустанови дейността на служители, изпълняващи изброени длъжности, които се намират в различни структури на предприятието, т.е. не се установява спирането на работа е в обособено звено на предприятието.

Макар да не е изрично посочено в самата заповед, от мотивите за издаване на същата е видно, че преустановяването на дейността на посочените служители е във връзка с извънредната епидемична обстановка, като в приложението към заповедта изрично е посочено като основание чл.120в,ал.1 КТ. В чл. 120в КТ са уредени две хипотези на преустановяване на работа при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка. Общото е, че за времето, упоменато в заповедта, съответно издадена от работодателя или от държавен орган, което време може да обхваща целия или част от периода на обявеното извънредно положение или обявената извънредна епидемична обстановка, не се полага труд. Работниците не се допускат до работните места и на тях не се възлагат за изпълнение други задачи, вкл. надомно или от разстояние. В хипотезата на ал. 1 преустановяването на работата е възможност, а не задължение за работодателя и той може да я обяви, както за цялото или за част от предприятието, така и само за отделни работници или служители – за разлика от общия случай на преустановяване на работата, когато, както вече беше

посочено, спирането следва да е за цялото предприятие или за негово обособено звено. И двете хипотези, уредени в чл. 120в КТ, не създават ново основание за прекратяване на трудовото правоотношение, а могат да послужат като причина, довела до уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 КТ, което значи, че работодателят отправя писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по чл. 326, ал. 2 КТ и спазва допълнителните условия и закрила при уволнение, доколкото такива са предвидени за съответния състав.

При преустановяване работата само на определен работник или служител по чл. 120в, ал. 1 КТ, какъвто е настоящият случай, обективно дейността, която осъществява този работник или служител е възможно да не е спряна дори в обособена част от предприятието – да се изпълнява от другите работници или служители, заемащи същата длъжност, да е поета от лица, заемащи други длъжности и пр. Възможно е работодателят да прекрати трудовото правоотношение по чл. 328, ал. 1, т. 1, 2 или 3 КТ, щом преустановяването на работата, в резултат на извънредното положение и възникнали от това икономически или организационни затруднения, е довело до закриване на предприятието, до закриване на част от предприятието, до съкращаване на щата до намаляване на обема на работа. Възможно е, също така, работодателят след изтичане на 15 дни от преустановяване на работата на конкретния работник или служител да го уволни по чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ, но в този случай е нужно още персоналната заповед по чл. 120в, ал. 1 КТ действително да е резултат на икономически, организационни, технологически и др. причини, породени именно от обявеното извънредно положение/извънредната епидемична обстановка, предвид спецификата на длъжността, организацията на работата, предмета на основната дейност на работодателя, както и обезпечаването ѝ. Противното, да се изключи съдебният контрол на заповедта по чл. 120в, ал. 1 КТ, с която се прекратява дейността на конкретен работник или служител, при преценка законосъобразността на уволнението по чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ, би означавало признаване право на работодателя своеволно да избира работник или служител, с когото желае да прекрати трудовия договор, обявявайки персонално, че преустановява работата му, т. е. уволнението да е основание за прекратяване на работата му, а не обратното. Така, би могло в предприятие, което не преустановява дейността си, а запазва обема на работа и дори го разширява, работодателят по време на обявено извънредно положение, само с издаване на персонална заповед по чл. 120в, ал. 1 КТ и преустановяване работата за 15 дни, да прекрати трудовото правоотношение само с избрания работник/служител. Когато със заповед по чл. 120в, ал. 1 КТ е преустановена работата на определен работник или служител, трудовото правоотношение с него може да бъде прекратено по чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ след изтичане на повече от 15 последователни дни, ако преустановяването на работата е действително основано на причини, произтичащи от обявеното извънредно положение или извънредна епидемична обстановка /в този смисъл Решение

№ 109 от 7.07.2022 г. на ВКС по гр. д. № 2271/2021 г., IV Г. О., ГК, Определение № 621 от 12.07.2022 г. на ВКС по гр. д. № 692/2022 г., III Г. О., ГК и др/.

От събраните по делото доказателства не се установява по никакъв начин спиране на дейността на предприятието или част от него, нито намаляване обема на работата през процесния период. Не се доказва и издаването на заповедта от 01.10.2021 г. действително да е резултат на икономически, организационни, технологически причини, породени именно от обявеното извънредно положение, предвид спецификата на длъжността на ищеца, организацията на работата, предмета на основната дейност на работодателя, както и обезпечаването ѝ. Нещо повече, по никакъв начин не се установява изпълнението на основните трудови задължения на ищеца, подробно разписани в длъжностната му характеристика, по някакъв начин да са били засегнати от обявената извънредна епидемична обстановка. Със заповед № БТГ 92-04-174/09.09.2021 г. и заповед № БТГ 92-04-175/13.09.2021 г. е определен дистанционен режим на работа на ищеца, което сочи на извод, че извънредна епидемична обстановка не е пречатвала възможността на ищеца да изпълнява основните си трудови задължения. Аргумент в подкрепа на този извод е и електронно писмо от М.А. – ръководител отдел „Инвестиционна подготовка“ при ответното дружество до други служители на ответника, в която е поискал на Б. Б. да бъде осигурен достъп във вр. с комплектоване на документациите, касаещи договори за обезщетения по няколко от обектите, които са координират от управление ИД, което също доказва, че ищецът е могъл да продължи да изпълнява задълженията си дистанционно, както и че на практика изпълняваната от него дейност изобщо не е спирала.

Действително, със заповед № БТГ 92-04-161/19.08.2021 г. и заповед № БТГ 92-04-162/19.08.2021 г. на изпълнителния директор на ответното дружество, изпълнението на част от трудовите функции на ищеца са възложени на други лица - подаването на заявките се осъществява от началниците на управления, а не от организаторите към тях, а отделно с цел оптимизиране на разходите за хартия за копирни машини лазерни принтери и пощенски и куриерски услуги още е прекратено размножаването на документи на хартиен носител. Видно от самите заповеди това изземване на функциите няма връзка с извънредна епидемична обстановка, а е обуславено от Актуализация № 3 на Програма за инвестиции и поддръжка за периода 2021 г. – 2023 г. и Програма за пред инвестиционна подготовка за 2021 г. – 2025 г. и цели постигане на определени заложили бизнес цели и оптимизиране на разходи.

Ето защо и съдът приема, че преустановяването на работата с издадената по реда на чл. 120в, ал. 1 КТ заповед № БТГ – ЧР – Зап. – 16/01.10.2021 г. не е основано на причини, произтичащи от обявената извънредна епидемична обстановка. Издаването на заповедта цели на практика единствено създаване на формално законово основание по

чл.328,ал.1,т.4 КТ за прекратяване на трудовите правоотношения с лица, заемащи определени длъжности и възлагане задълженията на съкратените длъжности на други такива, като това е резултат от провеждана бизнес стратегия за преструктуриране дейността на предприятието. Още преди издаване на заповедта част от трудовите функции на ищеца са били иззети, в този смисъл нелогично е позоваването на въззивника на обстоятелството, че ищецът не могъл да изпълнява част от възложените му функции, тъй като същите са били възложени на други лица месеци по-рано. Така описаните действия биха могли да доведат до промяна в щатното разписание, респ. съкращаване на щата в предприятието, но не и до престой по отношение заеманата от ищеца длъжност. Със създаването на чл. 120в, ал. 1 ГПК законодателят не е създал облекчен ред за прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя или възможност за заобикаляне на предвидените в закона основания за това. Една от легалните цели на уредбата в КТ е осигуряване закрилата на труда (чл. 1, ал. 3), израз на конституционната защитата на труда от държавата (чл. 13 от Конституцията) и проява на социалния характер на държавата (преамбюла на Конституцията). С издадената заповед чл. 120в, ал. 1 КТ и последващата заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца, работодателят съвсем явно е заобиколил закона и е прекратил трудовото правоотношение на основание, поставящо по-малко изисквания в сравнение с други законоустановени основания за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя /например поради съкращаване на щата/, т. е. при недобросъвестно упражняване на права.

С оглед така изложените съображения, заповедта по чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ е незаконна – по отношение на ищеца не е налице персонално спиране на работа по смисъла на цитираната разпоредба, във вр. с чл. 120в, ал. 1 КТ. Уволнението следва да бъде отменено на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, а ищецът - възстановена на заеманата преди уволнението длъжност – „Организатор управление инвестиционна дейност“, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

По отношение предявения иск с правно основание чл. 225, ал.1, вр. с чл. 344, ал.1, т.3 КТ, не са наведени конкретни доводи във въззивната жалба. Последното брутно трудово възнаграждение, получено от ищеца преди уволнението му, е в размер на 2535,86 лв. /обстоятелството е отделено за безспорно по делото/, като не е спорно, че след уволнението не е получавал доходи по трудово правоотношение, вкл. и в хода на съдебното дирене. Работодателят дължи обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ в размер на шест брутни заплати, или сумата от 15215,16 лв., поради което и искът се явява изцяло основателен.

По изложените по-горе съображения, обжалваното решение на първоинстанционния съд се явява правилно като краен резултат, поради което и следва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на спора, в полза на въззиваемата страна следва да бъдат присъдените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер от 600 лв. Възражението на въззивника за прекомерност се явява неоснователно – уговореното и заплатеното адвокатско възнаграждение е в по-нисък в размер от минималния, предвиден в чл.7,ал.1 и ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 7165/26.06.2022 г., постановено по гр. д. № 72348/2021 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 123 състав.

ОСЪЖДА „Б.“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на основание чл.78,ал.1 ГПК на Б. Е. Б. с ЕГН *****, разноски в размер от 600 лв.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок, считано от 27.02.2023 г. – датата, на която съдът е посочил, че ще обявил решението си, пред Върховен касационен съд при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____